

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. София, 22.02.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.01.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **7161** по описа за **2009** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 12.05.2009 г. по НАХД № 4908/2007 г., Софийски районен съд, НК, 101 състав е потвърдил наказателно постановление № 5080/13.02.2007 г., издадено от Зам. Директор на СДП, с което на М. Е. О. е наложена глоба в размер на 40 лв. на основание чл. 183 ал.4, т3 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от М. Е. Ойосолова, чрез адвокат Е. И. Ойосолов, с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Твърди се, че районният съд незадълбочено и повърхностно е провел съдебното следствие, като е достигнал до незаконосъобразния извод, че нарушението е установено по безспорен и несъмнен начин. Извършени са редица нарушения на процесуалните правила и е наложено наказание, което е явно несправедливо. Иска се отмяна на решението на първоинстанционния съд и вместо него да се постанови решение по същество, с което да се отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът не взема становище по касационната жалба. Представителят на С градска прокуратура моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В атакуваното решение съдът е приел, че на 11.01.2007г. в гр. С., касаторката, която е управлявала л.а „ Мерцедес 190 Д ” с ДК № С 6289 ВС се е движела по ул. “ А.

Екзарх ” и навлязла в кръстовището с Б. „ Ботевградско шосе ” при червен сигнал на светофара. Свидетелите Н и И - служителите към втора група отдел „ Пътна полиция ” спрели жалбоподателката непосредствено след това и й бил съставен акт за установяване на административно нарушение, като в него била възпроизведена посочената фактическа обстановка и била посочена нарушената разпоредба. Въз основа на съставеният акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното наказателно постановление № АМ 1169/13.04.2009 г., с което на М. Е. О. е наложена глоба в размер на 40 лв. на основание чл. 183 ал.4, т. 3 от ЗДвП

Тази фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите Т Н и И И.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено, тъй като при ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и извършването на това административно нарушение било установено по несъмнен и категоричен начин.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. Правилно СРС е приел, че извършването на нарушението по чл. 6, т.1 вр. т.2 от ЗДвП и чл.7 т.1, б” б ” от Наредба №17/2001г, за което е ангажирана отговорността на М. Е. О., се установява по безспорен начин от доказателствата по делото, и конкретно от разпита на свидетелите Т Н и И И, които са възприели лично извършването му, както и поведението на водача на МПС.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба за некомпетентност на актосъставителя и наказващия орган. Съгласно нормата на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП актовете, с които се установяват нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия закон. Разпоредбата на ал. 4 от горната норма допуска наказателните постановления да се издават от министрите на вътрешните работи, отбраната, транспорта, кметовете на общини или определени от тях длъжностни лица съобразно компетентността им. От приетите от първоинстанционния съд писмени доказателства – Заповеди I з-189 на министъра на вътрешните работи е видно, че държавните служители, заемащи длъжността „младши автоконтрольор” в структурните звена на СДП и ОДП могат да съставят актове за нарушения на ЗДвП, а наказателните постановления да се издават от „заместник-директорите на СДП”.

В съдебно заседание са били призовани и разпитани свидетелите – очевидци на деянието, от чиито показания се установява истинността на изложеното в акта и НП. Съдът намира за необходимо да отбележи, че първоинстанционният съд е изследвал задълбочено и обстоятелствено събрания по делото доказателствен материал. Доказателствата в случая са безпротиворечиви и кореспондиращи помежду си. Въз основа на тях се установява по безспорен начин извършеното административно нарушение.

Най-накрая, първоинстанционният съд е изложил ясни съображения относно приложението на нормата на чл. 183, ал.4 т. 3 от ЗДвП от административния орган, като е отчел всички отегчаващи отговорността обстоятелства, свързани с наложеното административно наказание „глоба”. Посочената санкция и нейния индивидуализиран размер, както правилно посочва районния съд, в своята съвкупност ще постигнат целите на наказанието и ще действат поправително върху нарушителя.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1,

изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОСТАВА В СИЛА решение от 12.05.2009 г. по НАХД № 4908/2007 г., С районен съд, НК, 101 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.